

- 5) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā noteiktajam “*principam, ka maksā piesārņotājs*” ir pretrunā par nostrādātās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu ģenerēšanu kodolenerģijas ražošanas procesā uzliktais nodoklis, kas piemērojams tikai kodolenerģijas ražošanas nozarei un nav piemērojams nevienai citai nozarei, kas varētu radīt minētos atkritumus, tādējādi, ka citi uzņēmumi, kas savās darbībās izmanto kodolenerģijas materiālus vai avotus, netiek aplikti ar maksājumu, lai gan tie ietekmē aizsargājamo vides aspektu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/89/EK (2006. gada 18. janvāris) par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā (OV 2006, L 33, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U./Administración General del Estado

(Lieta C-83/18)

(2018/C 182/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Otra puse kasācijas tiesvedībā: Administración General del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā ietvertajam principam “*piesārņotājs maksā*” – to aplūkojot kopsakarā ar Pamattiesību hartas 20. un 21. pantu, kuros par pamatprincipiem ir atzīti vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums, kas atspoguļoti Direktīvas 2009/72/EK (¹) 3. panta 1. un 2. punktā ietvertajā regulējumā, ciktāl tā mērķis tostarp ir nodrošināt konkurētspējīgu un nediskriminējošu elektroenerģijas tirgu, kas var tikt mainīts tikai vispārējās ekonomikas interesēs, tostarp vides aizsardzības apsvērumu dēļ, – nav pretrunā tādu nodokļu ieviešana, kas piemērojami vienīgi elektroenerģijas ražošanas uzņēmumiem, kuri izmanto kodolenerģiju, ja minēto nodokļu galvenais mērķis ir nevis vides aizsardzība, bet gan elektroenerģijas nozares finanšu sistēmas ieņēmumu apjoma palielināšana tādā veidā, ka šiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri veic tādu pašu darbību, ir lielāks slogs tarifu deficīta finansēšanā?
- 2) Vai konkurētspējīgā un nediskriminējošā elektroenerģijas tirgū Eiropas Savienības tiesiskais regulējums pieļauj vides nodokļu uzlikšanu, kas pamatota ar kodoldarbībām raksturīgo piesārņojuma slodzi, tomēr nenosakot nekādas konkrētas normas (pamatojums šķietami ir sniegts likuma preambulā), kā rezultātā attiecībā uz nodokli par nostrādātās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu ģenerēšanu nevienā juridiskajā tekstā, kam būtu tiesību normas spēks, nav atspoguļota sedzamo izmaksu internalizācija un tāpat trūkst konkrētības attiecībā uz radioaktīvo atkritumu uzglabāšanu, ņemot vērā, ka to apsaimniekošanas un uzglabāšanas izmaksas tiek segtas no citām nodevām, un turklāt nav skaidri noteikts nodokļu ieņēmumu izmantojums un minētajiem uzņēmumiem ir jāuzņemas civiltiesiskā atbildība, kas sasniedz summu līdz 1 200 miljoniem [EUR]?
- 3) Vai ir izpildīta minētās direktīvas 3. panta 2. punktā ietvertā prasība par to, ka saistībām, kuras piemērojamas vispārējās ekonomikas interesēs, tostarp vides aizsardzības apsvērumu dēļ, ir jābūt skaidri definētām, pārskatāmām, nediskriminējošām un pārbaudāmām, ja vides aizsardzības mērķis un pazīmes, kas nosaka vides nodokļus, nav konkrētizēti kādā tiesību aktā, kam būtu tiesību normas spēks?

- 4) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā ietvertajam principam “piesārņotājs maksā”, kā arī vienlīdzības un diskriminācijas aizlieguma principiem, kuri noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā un Direktīvas 2005/89/EK ⁽²⁾ 3. un 5. pantā, kuros paredzēts nodrošināt “elektroenerģijas iekšējā tirgus pareizu darbību”, aicinot dalībvalstis nodrošināt, “lai visi pasākumi, ko pieņem saskaņā ar šo direktīvu, būtu nediskriminējoši un neradītu nesaprātīgu apgrūtinājumu tirgus dalībniekiem”, ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas liek visiem elektroenerģijas nozares uzņēmumiem finansēt tarifu deficītu, taču kodolenerģijas uzņēmumiem (atšķirībā no uzņēmumiem, kas ražo hidroenerģiju, kura tiek uzskatīta par atjaunojamu) nosaka īpaši smagu nodokļu slogu – liekot tiem veikt lielākas iemaksas salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri darbojas elektroenerģijas tirgū un netiek aplikti ar šo maksājumu, lai gan daži no tiem ģenerē vairāk piesārņojuma –, pamatojoties uz vides aizsardzības apsvērumiem, kas izriet no kodoldarbībām raksturīgajiem riskiem un nenoteiktības, neprecizējot izmaksas un nenosakot nodokļa ieņēmumu izmantojumu vides aizsardzības mērķiem (lai gan atkritumu apsaimniekošana un uzglabāšana jau ir segtas no citām nodevām un kodolenerģijas uzņēmumi uzņemas civiltiesisko atbildību), tādējādi brīvu konkurenci, kas atbilst liberalizētā iekšējā tirgus prasībām, izkropļojot par labu citiem elektroenerģijas ražotājiem, kuri netiek neaplikti ar vides nodokļiem, pat ja tie izmanto vēl vairāk piesārņojošus ražošanas avotus?
- 5) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā noteiktajam “principam, ka maksā piesārņotājs” ir pretrunā par nostrādātās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu ģenerēšanu kodolenerģijas ražošanas procesā uzliktais nodoklis, kas piemērojams tikai kodolenerģijas ražošanas nozarei un nav piemērojams nevienai citai nozarei, kas varētu radīt minētos atkritumus, tādējādi, ka citi uzņēmumi, kas savās darbībās izmanto kodolenerģijas materiālus vai avotus, netiek aplikti ar maksājumu, lai gan tie ietekmē aizsargājamo vides aspektu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/89/EK (2006. gada 18. janvāris) par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā (OV 2006, L 33, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. februārī iesniedza *Rechtbank Noord-Nederland* (Nīderlande) – *Openbaar Ministerie/ET*

(Lieta C-97/18)

(2018/C 182/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Nederland, tiesas sēžu vieta Leuwardenā [*Leeuwarden*]

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Openbaar Ministerie*

Atbildētājs: *ET*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma 2006/783/TI ⁽¹⁾ 12. panta 1. punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka, izpildot izdošanas valsts nosūtīto konfiskācijas rīkojumu Nīderlandē, var piemērot brīvības atņemšanu saistībā ar sprieduma izpildi [“*lijfsdwang*”] Kriminālprocesa kodeksa 577.c panta izpratnē, ņemot vērā arī *Hoge Raad* 2011. gada 20. decembra nolēmumu ⁽²⁾, atbilstoši kuram brīvības atņemšana [“*lijfsdwang*”] ir jāuzskata par sodu ECPAK 7. panta 1. punkta izpratnē?